

JOHN THYS/AFP/Getty Images

De verkiezing van Amerika en Europa's Nieuwe Orde

Europese leiders bereiden zichzelf voor op het presidentschap van Trump.

- Stephen Flurry
- [08-12-2016](#)

Voor de tweede keer in vijf maanden heeft een democratische verkiezing de geopolitieke orde in Europa opgeschud. Eerst kwam de Brexit, vervolgens werd Donald Trump gekozen tot President van de VS. Mr. Trump's visie voor Amerika is heel anders dan die van zijn voorganger. En de reactie van Europa was niet enthousiast.

De Duitse bondskanselier Angela Merkel, de feitelijke leider van Europa, bood slechts voorwaardelijke samenwerking aan met de nieuwe Amerikaanse president. Zij gaf een opsomming van waarden die volgens haar Duitsland en Amerika verbinden: "democratie, vrijheid, respect voor de wet en voor menselijke waardigheid, ongeacht afkomst, huidskleur, religie, geslacht, seksuele geaardheid of politieke kleur. Op basis van deze waarden bied ik de toekomstige president van de Verenigde Staten van Amerika, Donald Trump, nauwe samenwerking."

Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog is de VS verantwoordelijk geweest voor de *opbouw* van Duitsland, het *beschermen* van Duitsland – zelfs het *herenigen* van Duitsland. Maar toch biedt de leider van Duitsland nu slechts halfslachtig *voorwaardelijke* steun aan de nieuw komende VS president! Dit is meer dan alleen de reactie van één leider op een verkiezing waar ze het niet mee eens is. Dit is een signaal dat de geopolitieke orde in Europa – en in feite in de hele wereld – *in snel tempo* aan het veranderen is.

Europa is kwetsbaar

Sinds de Tweede Wereldoorlog is Europa voor zijn veiligheid afhankelijk van de VS. Na de oorlog vonden Britse en Amerikaanse leiders het *te* gevaarlijk om Europa zichzelf te laten bewapenen en verdedigen. Een decennium later werd het landen als Duitsland toch weer toegestaan een leger te hebben, maar de Europese legers bleven verdeeld en waren veel zwakker dan die van Amerika.

Nu zet Donald Trump vraagtekens bij de NAVO, de organisatie die dit systeem heeft geïnstitutionaliseerd en die op deze manier de veiligheid van Europa ondersteunt. Guy Verhofstadt, voormalig Belgisch premier en pro-integratie leider in het Europese Parlement, waarschuwde in *Project Syndicate*: "De territoriale integriteit van de EU zelf staat nu op het spel" (10 november 2016).

"Trump heeft overduidelijk gemaakt dat de Europese veiligheid niet bij de prioriteiten van zijn buitenlands beleid zijn opgenomen," schreef hij. "Hij erkent de strategische noodzaak van NAVO niet, en heeft alleen belangstelling in trans-Atlantische betrekkingen laten zien in het licht van onbetaalde rekeningen. Het presidentschap van Trump zal leiden tot een epische geopolitieke verschuiving: Voor het eerst sinds 1941 kan Europa niet rekenen op de Amerikaanse defensie paraplu; het staat er nu alleen voor."

Het economische beleid van Mr. Trump vormt eveneens een bedreiging voor Europa. De onzekerheid in de financiële markten na deze verkiezing zou genoeg kunnen zijn om de kwetsbare Euro weer opnieuw in een crisis te laten belanden.

Bovendien is de EU, in de kern, een vrijhandelszone. Mr. Trump steeg naar het presidentschap op basis van een anti-vrijhandel platform. Als zijn beweging zich verspreidt dan zou het de EU uit elkaar kunnen scheuren. Leiders voelen zich al kwetsbaar na de Brexit. Dat referendum zorgde ervoor dat velen het einde van de EU verklaarden. Na Trump's overwinning spannen ze zich wanhopig in voor verdere eenheid om te voorkomen dat hun geliefde project uit elkaar valt.

De roep om een leger

Het is geen wonder dat de Europese leiders zeggen dat het dringend nodig is om zichzelf te kunnen verdedigen.

"Trump weet dat de EU het geld, de technologie en de kennis heeft om een wereldmacht gelijk aan de VS te worden, en het is niet zijn probleem dat het Europa aan politieke wil ontbreekt om zijn volledige potentieel te benutten," schreef Verhofstadt. "De EU moet zich door Trump's verkiezing wakker laten schudden en het gebruiken om het eigen lot in eigen hand te nemen" (ibid).

Verhofstadt zei dat de EU niet langer kan wachten om haar eigen leger te bouwen en haar eigen veiligheidsstrategie te ontwikkelen. "Dit is een moeilijke maar cruciale beslissing die de EU al te lang heeft uitgesteld," zei hij. "Nu Trump is gekozen, kan dit niet langer wachten."

Deze Europese MP is niet de enige stem die op deze manier spreekt. Binnen een paar uur na de overwinning van Trump riepen zowel de Duitse minister van Defensie Ursula von der Leyen als de president van de Europese Commissie Jean-Claude Juncker, beide de Europese landen op om meer te doen aan defensie, en om hier *samen* meer aan te doen.

Het is mogelijk dat Mr Trump terug krabbelt om de NAVO te verlaten als hij eenmaal in functie treedt. Hij zal zeker niet de eerste politicus zijn die terugkomt op campagnebeloften. Hoe het ook zij, Europa zal blijven werken aan een gezamenlijk leger. In veel opzichten is de schade al gedaan. Europese leiders nemen Amerikaanse steun niet langer voor vanzelfsprekend aan. Zij – en het volk – zijn zich er goed van bewust dat Amerika niet alleen in staat is om steun weg te nemen, maar dat deze president ook geneigd is om dat te doen. Voorstanders van Europese integratie zullen hun roep om een gezamenlijk leger, versterken, ongeacht wat Mr. Trump doet. Die drang is in de afgelopen maanden versterkt, met EU-leiders die nu regelmatig vergaderen om plannen te maken voor de unie.

Germany-Foreign-Policy.com merkte op dat in de weken voor de Amerikaanse verkiezingen, stemmen vanuit Berlijns 'in de buitenlandse politiek gevestigde orde' hadden geëist "dat Duitslands positie in het kader van het trans-Atlantische bondgenootschap wordt versterkt" (9 november 2016).

Wolfgang Ischinger, jarenlang diplomaat en voorzitter van de München Veiligheidsconferentie, deed een soortgelijke oproep in de november-december uitgave van *Internationale Politik*. "Er is ... meer urgentie nodig bij de oprichting en ontwikkeling van effectieve Europese defensiestructuren," schreef hij.

In veel opzichten is het aangekondigde beleid van Mr. Trump niet meer dan een intensivering van het beleid van President Barack Obama. Mr. Obama heeft Europa reeds in die richting geduwd; nu wordt dit verder in beweging gezet.

Tenslotte zijn sommigen binnen Europa blij met de verkiezing van Mr. Trump. Zij wilden al jarenlang een EU-leger en zien dit als een gelegenheid om die droom te realiseren.

"Europeanen hebben een schok nodig," zei Eugeniusz Smolar, voormalig president van het Centrum van Internationale Relaties in Warschau. De verkiezing van Mr. Trump "is er één die erg nuttig kan zijn om hun mooie gedachten bijeen te brengen", zei hij.

"Joseph Stalin was de eerste die Europa verenigde," aldus Elmar Brok, voorzitter van de Commissie buitenlandse zaken van het Europese Parlement. "In zekere zin heeft Trump de mogelijkheid om de tweede te zijn."

Voormalig leider van de Christelijke Sociale Unie en oud Duits staatsman Edmond Stoiber zei dat het presidentschap van Trump wel eens beter kan blijken te zijn voor Europa dan het presidentschap van Clinton zou zijn geweest, omdat onder Mr. Trump "wij veel meer verantwoordelijkheid op ons zullen moeten nemen dan voorheen."

"Amerika zal zich enigszins terugtrekken uit de overkoepelende wereldpolitiek en zal alleen zijn eigen belangen verdedigen," zei hij in een interview met *Focus Online*. "Hillary Clinton zou zich ook in die richting bewogen hebben; het is al tijdens Obama begonnen. Amerika is zich bewust aan het terugtrekken als politieagent van de wereld en ook als kampioen van de vrije wereldhandel. Europa moet zijn eigen belangen afdwingen" (10 november 2016).

Mr. Stoiber wil al heel lang dat Europa een meer krachtige en onafhankelijke rol speelt in de wereld. De verkiezing van Mr. Trump duwt dicht in de richting van Stoiber's uiteindelijke doel.

Roep om leiderschap

De VS heeft meer gedaan dan alleen veiligheid bieden aan Europa. Het heeft leiding gegeven. Wanneer er een crisis in de regio was – in Rusland, Afghanistan, of waar dan ook – heeft de VS de leidende rol aangenomen. Europese leiders waren het misschien niet altijd eens met of klaagden op bepaalde momenten over dat leiderschap, maar zij namen nooit zelf de leiding.

Dat tijdperk is nu ten einde, dat is des te meer reden waarom Europa dringend een *eigen* sterke man nodig heeft.

“De uitspraak “leider van de vrije wereld” wordt meestal toegepast op de president van de Verenigde Staten, en zelden zonder ironie,” schreef Timothy Garton Ash, historicus en columnist van de *Guardian*. “Ik ben geneigd te zeggen dat de leider van de vrije wereld nu Angela Merkel is” (11 november 2016).

Het feit dat Duitsland zelfs maar wordt beschouwd als alternatief voor Amerika toont een enorme politieke verschuiving aan. En Garton Ash is zeker niet de enige die deze connectie maakt.

De *New York Times* publiceerde een artikel met de titel “De verkiezing van Donald Trump laat Angela Merkel achter als de laatste verdediger van het liberale Westen.” “Een toenemend verdeeld Europa is op zoek naar Duitsland, zijn rijkste macht, om de vele problemen aan te pakken” (12 november 2016). “Nooit eerder was er zo veel afhankelijk van de Duitsers,” aldus Simon Tilford, adjunct-directeur van het Centrum voor Europese Hervorming.

De *Times* merkte op dat de anti-NAVO retoriek van Mr. Trump betekent dat “er druk is op Duitsland om een grotere rol aan te nemen in de Europese veiligheid – *altijd een delicate aangelegenheid*” (ibid; nadruk toegevoegd).

“Met de Amerikaanse verkiezingsuitslag is de druk op Duitsland dramatisch toegenomen,” vertelde Olaf Boehnke, een expert op het gebied van internationale zaken, aan de *Local*. “Er is behoefte aan leiderschap, en als de VS de leider voorlopig niet zal zijn, dan kijkt iedereen naar andere leidende naties of degene met het potentieel. Het is aan Merkel en aan Berlijn om het voortouw te nemen in ieder geval voor het Europese publiek en om veel meer verantwoordelijkheid te nemen dan zij tot nu toe reeds had” (9 november 2016).

Nogmaals, deze verschuiving van de VS komt terwijl veel belangrijke stemmen binnen Duitsland al zeggen dat het naar voren moet treden en leiding moet nemen. “In de huidige crises heeft Duitsland laten zien dat het bereid is om verantwoordelijkheid te nemen in het veiligheidsbeleid,” schreef de minister van Defensie Von der Leyen in een witboek over het Duitse veiligheidsbeleid en de toekomst van de Bundeswehr. “We hebben eveneens laten zien dat we bereid zijn het voortouw te nemen.”

Een belangrijke verschuiving

Het is nog vroeg, maar reeds duidelijk dat de verkiezing van Mr. Trump een enorme wig drijft tussen Europa en Amerika. De kritiek die Europese leiders op hem hebben is ongeëvenaard.

Mw. Merkel's voorwaardelijke boodschap voor steun aan Mr. Trump kreeg veel applaus. En ze was veel terughoudender in haar bezorgdheid over Donald Trump dan andere Duitse leiders:

- “Ik wil het niet verbloemen: Niets zal makkelijker worden en veel zal nog moeilijker worden.”—Frank-Walter Steinmeier, minister van Buitenlandse Zaken.
- “Trump vormt ook een waarschuwing voor ons. Hij is de voorbode van een nieuwe autoritaire en chauvinistische internationale beweging.”—Sigmar Gabriel, vicepresident
- “De wereld zal niet eindigen. Het zal alleen maar gekker worden.” —Heiko Maas, minister van Justitie
- Mr. Trump is “totaal ongeschikt” om president te zijn. “Dat de verkiezing van Trump kan leiden tot de ergste vervreemding tussen Amerika en Europa sinds de Vietnamoorlog zal nog het minst erge van de schade zijn.” —Norbert Röttgen, voorzitter van de parlementaire commissie voor buitenlandse politiek van Duitsland

Natuurlijk zal een groot deel van de *emoties* rond de verkiezing van Mr. Trump binnenkort verdwijnen. De Verenigde Staten blijven een supermacht, en Europese leiders zullen niet weigeren om met die supermacht samen te werken al was het maar om Donald Trump te dwarsbomen.

Voormalig president George W. Bush was in grote delen van West Europa helemaal niet populair en de vijandigheid jegens hem bleef bestaan. De weigering van Frankrijk en Duitsland om zijn invasie in Irak te steunen was een duidelijke breuk tussen Europa en Amerika. Die Europese afkeer en die weigering waren beide symptomen van belangrijke en fundamentele verschillen tussen Mr. Bush en Europese leiders. Hetzelfde geldt voor Mr. Trump. De *stekende* reacties van Europese leiders op de Amerikaanse verkiezingen laten een diepe kloof zien tussen de twee machtsblokken.

Het is ook waar dat Europa zijn eigen “Trump's” heeft. Sommige leiders in Oost Europa en uitdagers in het Westen uiten soortgelijke retoriek. Dergelijke overeenkomsten zullen echter waarschijnlijk *niet* resulteren in blijvende vriendschap met Amerika. Hoe sterk de Franse “Trump” ook lijkt op de Amerikaanse president, het is duidelijk dat een leider met het motto “Amerika Eerst” nooit een diepe, harmonieuze relatie zal hebben met iemand wiens modus operandi “Frankrijk Eerst” is. Als Amerika en Europa niet gelijk denken over het handhaven van vrije handel en liberale waarden, welke gemeenschappelijke belangen hebben ze dan samen?

Verder is er veel aan de opkomst van Mr. Trump, dat *uniek* Amerikaans is. Het lijkt onwaarschijnlijk dat een man die op een gouden troon zit en opschept over zijn nederigheid ooit de gunst zal winnen van Europese leiders.

“De Europeanen moeten laten zien dat zij in staat zijn hun risico's te spreiden en allianties met anderen opbouwen,” schreef Mark Leonard, directeur van de Europese Council voor Buitenlandse Relaties.

“In plaats van wachten op Trump om de EU te marginaliseren tegenover Rusland en China, moeten de Europeanen hun eigen netten uitzetten,” schreef hij. Hij vroeg zich af of Europa de hand zou moeten reiken aan China en misschien een einde maken aan zijn wapenembargo.

Het Duitse Instituut voor Internationale- en Veiligheidszaken (SWP) riep Europa al vóór de Amerikaanse verkiezingen op om zichzelf te distantiëren van Amerika. In een analyse van oktober 2016 waarschuwde het dat Europa totaal afhankelijk was van Amerika m.b.t. buitenlandse politiek. De regering, zo schreef het, moet “nadenken over de reactie, in het geval het Amerikaanse gedrag contraproductief wordt vanuit Duits perspectief.”

“Zonder de intentie om met de Amerikaanse regering in discussie te gaan, zijn veel mogelijkheden om invloed te krijgen vanaf het begin al uitgesloten,” ging de SWP verder. In plaats daarvan zouden “Duitsland en Europa voorstellen tot stabiliteitspolitiek niet aan de VS moeten overlaten.”

Deze zeer invloedrijke denktank wenste reeds dat Europa bereid zou zijn om “met de Amerikaanse in discussie te gaan.” Opnieuw zien we hoe de verkiezing van Mr. Trump een ingezette trend aan het **VERSNELLEN** is.

Dit leidt tot een totale breuk tussen Europa en Amerika – iets dat zeven decennia van Amerikaanse leiderschap heeft proberen te voorkomen.

Versnelling van wereldgebeurtenissen

De verkiezing van Donald Trump versnelt een aantal van de meest belangrijke profetische trends die de *Trumpet* decennia lang heeft gevolgd.

Waarschuwend voor “afkoeling van betrekkingen tussen Europa en de VS”, schreef de hoofdredacteur van de *Trumpet*, [Gerald Flurry](#), in oktober 2014 dat dit “een belangrijke ontwikkeling is. Het gaat over de ontmanteling van een relatie die heeft bijgedragen om de vrede in Europa te handhaven gedurende bijna zeven decennia!”

Hij vervolgde: “Bijbelse profetie waarschuwt dat er een door Duitsland geleid Europees Imperium zal komen. Wij hebben al meer dan 50 jaar gezegd dat deze waarschijnlijk sterker zal zijn dan zowel Amerika als Rusland!”

“Het tijdperk van Amerikaans wereldwijd leiderschap komt ten einde. Alhoewel de Duitsers er niet hardop voor uit zullen komen, verheugen ze zich daarop. De VS kan proberen om de relaties te herstellen met hun vroegere ‘minnaar’, maar de schade is al onherstelbaar. De breuk, die begon met het spionage-schandaal, zal steeds verslechteren totdat één van de grootste bondgenoten van Amerika sinds de Tweede Wereldoorlog opnieuw hun grootste vijand wordt!”

“Wat de Duits-Amerikaanse breuk vooral belangrijk maakt is het volgende: *Het is precies wat Bijbelse profetie ons verteld heeft dat er zou gebeuren!*” schreef Mr. Flurry. Hij gaf een toelichting bij een van die profetieën in Ezechiël 23, waarin de relatie van Amerika en Engeland met de huidige Assyriërs – Duitsland – omschreven wordt als een type van een relatie tussen minnaars die zal eindigen in een enorm verraad. Deze Duits-Amerikaanse kloof is duidelijker dan ooit – en zal in de komende maanden in snel tempo dieper worden.

We hebben al tientallen jaren gezegd dat Duitsland Europa zal leiden. En we hebben ervoor gewaarschuwd dat de EU een gemeenschappelijk leger zou ontwikkelen. In 1978 schreef Herbert W. Armstrong: “De Europeanen zijn veel meer verontrust over hun veiligheid en dat zij afhankelijk zijn van de militaire macht van Amerika om hen te beschermen dan de Amerikanen zich realiseren! De Verenigde Staten zijn *niet* geliefd in Europa. Het Europese vertrouwen in Amerikaanse bescherming tegen hun naaste Communistische burens is verminderd en verminderd.

“DE EUROPEANEN WILLEN HUN EIGEN MILITAIRE MACHT! Zij weten dat een politieke unie van Europa een derde grote wereldmacht zal opleveren, net zo sterk als de Verenigde Staten of de Sovjet-Unie – *misschien sterker!*” (Goede Nieuws, 28 augustus 1978). Dat geldt *nu* meer dan ooit voor Europa! De Europeanen zeggen, op dit moment, bijna precies hetzelfde!

Ondertussen groeit er een gevoel van crisis in Europa door de verkiezing van Mr. Trump. Het hele continentschreeuwt om sterk leiderschap. Duitsland is het sterkste land, maar bondskanselier Merkel is geïsoleerd en heeft bewezen dat zij niet de juiste kandidaat is voor de baan. Wij hebben al jaren voorspeld, dat dit zal leiden tot de opkomst van een sterke leider binnen Europa.

Het is duidelijk dat toen Mr. Armstrong dit schreef in 1978, hij dacht deze Europese militaire macht nog in zijn leven te zien. Het gebeurde niet binnen de termijn die hij verwacht had. Maar de gebeurtenissen in de wereld gaan in een dramatisch tempo en de verkiezing van Donald Trump zal ze enorm versnellen.

Het wordt steeds moeilijker om Bijbelse profetie te negeren. De decennia oude voorspellingen van Herbert W. Armstrong hebben met de Brexit al bewezen precies juist te zijn. U moet zich op de hoogte stellen van wat hij schreef – het vult steeds vaker de nieuwskoppen in uw kranten.

Het tempo van Bijbelse profetie gaat steeds omhoog. Vraag ons gratis boek *Hij had gelijk* aan, om te leren over meer

profetieën die in de krantenkoppen van vandaag worden vervuld.